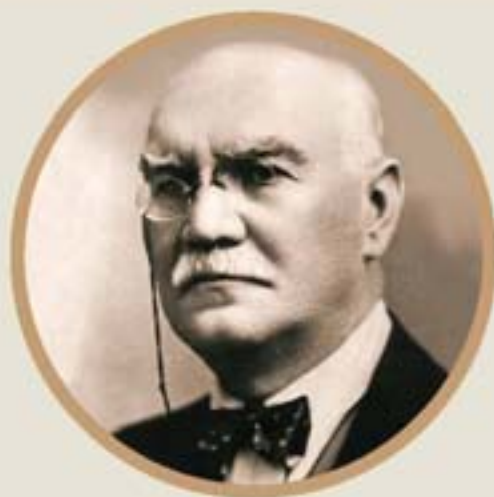

VOCAȚIA
FACTOR HOTĂRÎTOR
ÎN CULTURA POPOARELOR

C. Rădulescu-Motru

OPERA OMNIA

TIPO MOLDOVA

C. RĂDULESCU-MOTRU
Profesor la Universitatea din București
Membru al Academiei Române

V O C A Ț I A

FACTOR HOTĂRÎTOR ÎN
CULTURA POPOARELOR

Coperta: *Cristian Almășanu*

Coordonator Colecție: Gh. Buzatu,

Membru Corespondent al Academiei Oamenilor de Știință din România

Consultant științific:

Lector univ. dr. Bogdan Ștefanachi

Proiect editorial: Roxana Alexandra Costinescu

Redactor: *Aurel Ștefanachi*

© Tipo Moldova

Editura Tipo Moldova este acreditată de Consiliul Național al
Cercetării Științifice din Învățământul Superior (C.N.C.S.I.S.)

Ediție anastatic

Iași, 2010

Tipo Moldova,

E-mail: office@tipomoldova.ro

C. RĂDULESCU-MOTRU
Profesor la Universitatea din București
Membru al Academiei Române

V O C A Ţ I A

FACTOR HOTĂRÎTOR ÎN
CULTURA POPOARELOR

TIPO MOLDOVA

CUPRINSUL

	<u>Pag.</u>
<i>Prefața</i>	3

INTRODUCERE

1. Rezerva oamenilor de știință față de vocație. Înțelesul vocației în limbajul popular. — 2. Motivele, pentru care omul de știință a evitat studiul vocației. — 3. Vocația față de mașinismul contemporan. — 4. Evoluția organizației muncii și era mașinismului. Profesionalismul și vocația. — 5. Funcțiuni de oportunitate individuală și funcțiuni de interes colectiv în viziunea socială. Vocația aparține acestora din urmă.	7

I. VOCAȚIA ȘI MUNCA PROFESIONALĂ

1. Profesionalistul muncește după interes și în mod forțat. Omul de vocație desinteresat și instinctiv. — 2. Originalitatea în vocație. — 3. Sentimentul de răspundere față de viitorime. — 4. Rolul instinctului în anumite cazuri de vocație. — 5. Problema cultivării vocației. — 6. Selecționarea oamenilor de vocație. — 7. Nimbul unei profesii. — 8. Școala de pregătire a oamenilor de vocație.	26

II. NOROCUL ȘI VOCAȚIA

1. Caracterile credinței în noroc. Deosebirea dintre noroc și simpla coincidență de împrejurări favorabile. — 2. Tendința spre obiectivitate și tendința spre subiectivitate în înțelegerea norocului. — 3. Înțelegerea norocului la țărânul român. — 4. Filosofia norocului. Ignoranță și misticism. — 5. Vocația și norocul. — 6. Înțelegerea timpului în cultura antică și în filosofia modernă. — 7. Vocația și realitatea timpului. Predestinația. 40	40

III. CREAȚIE ȘI VOCAȚIE

1. Înțelesul cuvîntului creație în filosofia lui Kant. Abuzul în întrebuințarea acestui cuvînt. — 2. Afirmatia: <i>spiritul crează este un semi-adevăr</i>	

Pag.

primejdios. — 3. Creația spiritului este o simplă realizare a vocației. — 4. Spiritul creator întregeste natura. — 5. Vinea culturală și determinarea Spiritului creator întregeste natura. — 5. Vinea culturală și determinarea producției de opere culturale. — 6. Falșa teorie a antagonismului dintre cultură și civilizație. — 7. Rolul invenției și al tradiției în producerea operelor de cultură. — 8. Civilizația precedă culturii. — 9. Concluzie. 56

IV. VOCAȚIA RELIGIOASĂ

1. Vocația religioasă în comparație cu cele lalte feluri de vocație. — 2. Raporturile de valoare și faptul religios. — 3. Legătura faptului religios cu conștiința socială. Rolul tradiției în vinea religiei. — 4. Caracterile vocații religioase. — 5. Popoarele sterile în vocații religioase 73

V. TEORIA VOCAȚIEI

1. Vocația este realizarea idealului originic al filozofii personaliste. — 2. Organizarea personalității în lumina diferitelor sisteme filozofice. — 3. Conștiința, eul și personalitatea sînt funcțiuni separate. — 4. Experiența ca bază la studiul vocației. — 5. Caracteristica vocației. — 6. Confuzia între eul intuiției subiectivă și eul egoist. — 7. Teoria vocației. Vocația corespunde mutației biologice. 79

VI. PEDAGOGIA VOCAȚIEI

1. Pedagogia socială și pedagogia individuală a vocației. Energia de popor. — 2. Schimbarea de mediu și vocația. — 3. Se pot cultiva vocațiile? — 4. Copilăria. — 5. Pubertatea. — 6. Criteriu sociologic pentru cunoașterea vocației. — 7. Resortul intim care susține productivitatea la omul de vocație. Știința educației și vocația. 96

VII. OMUL REPREZENTATIV ȘI OMUL DE VOCAȚIE. MESIANISMUL.

1. Omul reprezentativ și omul popular. — 2. Imaginea și ideul. — 3. Oamenii mari politici și oamenii de vocație. — 4. Mesianismul popoarelor — 5. Relația strînsă dintre mesianism și vocație. 110

248.

VIII. VOCAȚIA ROMÎNILOR

1. — Prin ce fel de manifestări își trădează un popor vocația. —
2. Indrumarea greșită în studiul vocației Romînilor. —
3. Caracterizarea cul-
turii romînești din trecut. —
4. Realitatea romînească opusă europeni-
zării —
5. Punerea în valoare a vocațiilor individuale constituie ade-
vărata europenizare a Romînilor. 134